

[Kalmæs]

Jeg må da give hr. Waldorff ret i, at det er meget væsentligt, at det er staten, der har ansvaret på den ene eller den anden måde både for udvindingen, for at fremskaffe energien og også for sikkerheden, og at man derfor ikke skal lægge for stor vægt på, at man tager ansvaret for overvågningen af sikkerheden fra den minister, der har ansvaret for fremskaffelsen af energi.

På den anden side vil jeg nu da også sige, at det må være principielt rigtigt at gøre det, og at det må være dårligere at slå ansvarsområderne sammen i al almindelighed.

Hr. Waldorff nævnte et eksempel på, at det ikke hjalp meget at have det skilt ad. Det blev nævnt, at ministeren for offentlige arbejder havde ansvaret for lufthavnen, mens det var miljøministeren, der havde ansvaret for overvågningen af støjen derude. Men det hjalp ikke meget, for man rettede sig altid efter ministeren for offentlige arbejder alligevel. Derfor synes jeg nu alligevel ikke, det ville være nogen god idé at lægge overvågningen af støjen i lufthavnen ind under ministeren for offentlige arbejder. Jeg tror ikke, at det blev bedre af den grund. Jeg tror, det er væsentligt, at man holder det adskilt, også selv om der er problemer i det.

Jeg er helt enig med hr. Waldorff i, at det eneste rigtige ville være at give mere indflydelse til de folk, der er på platformene, sikkerhedsrepræsentanterne og de folk, der arbejder dér. Det ville give en større ændring end den, man får blot ved at dele det mellem forskellige ministre. Det kan der ikke være tvivl om.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ikke gå ind i en lang debat om de radikales politik i al almindelighed, om huslejelovgivningen eller andet her i forbindelse med lovforslaget om havanlæg, men bare sige, at den måde, SFs ordfører fremstiller det radikale venstres holdning i denne sag på, er fordrejet, og den kan vi ikke acceptere.

Jeg har herfra sagt, at jeg mener, det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter bliver enige om disse spørgsmål, og det mener jeg, fordi det er arbejdsmarkedets parter, der arbejder med de spørgsmål og derfor har et detaljeret kendskab til dem. Derfor mener jeg, at

vi med denne lovgivning sikrer os, at de også er sig deres ansvar bevidst.

Viser det sig så, at vi har tænkt for godt om arbejdsmarkedets parter, må vi naturligvis lave det om, lige så vel som vi kan risikere at skulle lave anden lovgivning om herinde. Men dermed være ikke sagt, at jeg med det samme har sagt, at vi vil skulle lave det om. Jeg har faktisk tiltro til, at man vil nå frem til nogle hensigtsmæssige sikkerhedsregler, der naturligvis sikrer arbejderne, der arbejder på disse områder.

Waldorff (VS):

Det er jo det, de radikale plejer at sige om sådan nogle forhold, at det er vigtigt netop at sikre, at arbejdsmarkedets parter kommer sammen osv. Ud over at vi er uenige i den classesamarbejdsideologi, som klart nok fremtræder fornuftigt for de radikale, så duer argumentationen ikke rigtig her, fordi der ikke er tale om nogen form for ligeværdigt samarbejde. Det synes jeg fru Lone Dybkjær krøb uden om her. Det blev faktisk sagt før. Det er sådan, at arbejdsgiverne kan få deres vilje ved simpelt hen at sige nej. Og hvis der sker det, at arbejderparten siger nej, hvem får så deres vilje? Ja, det gør arbejdsgiverne, for så bliver der ikke lavet noget regelsæt for platformene, og det er jo netop finten ved den konstruktion, som fru Lone Dybkjær selv har bedt energiministeren om at komme med. Jeg mener faktisk, at det, der sker nu, skyldes en lidt dårlig samvittighed over det med hr. Bolvigs vadefugle, og hvordan man skal forklare de modsætninger. Jeg mener, det er uacceptabelt med de forklaringer, og jeg mener, man med rimelighed kunne forvente, at de radikale udtrykte sig forstæeligt om, hvad der egentlig er deres holdning. Er det kun vadefuglene bag diget, der skal beskyttes, eller er det også f.eks. de fugle, der måtte befinde sig ved Venezuelas kyst? Måske kunne det oven i købet udstrækkes til at dække de arbejdere, som skal arbejde under halvdårlige sikkerhedsforhold på boreplatformene? Det er vel ikke sådan, at det, vi oplever her, er en ny radikal slagterikonflikt, hvor man er dybt bekymret over, at grisene bider hinanden i ørerne, men er klar til at lovgive tværs gennem de krav, som arbejderne har rejst for at undgå at miste fingre, få rygskader og sådan noget. Jeg synes, forkla-